

τὸ ἐστιμάρασιν οἱ αὐτοὶ ἀποκοπταὶ καθομολογᾶ ὁ αὐτὸς Ἀντώνιος καὶ ἡ θείαν / του πώς τὰ ἐλάβασιν καὶ ἐπιρήλαβάν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν καὶ / κράζουται πληρωμένοι καὶ ξεπληρωμένοιν ὡς ἔναν ἀσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸν / στεγαστὸν ἥγου τὸν ἀγέραν του ἀπάνω ἀπὸ τὴν σήμερον τὸν μπαραδίδου εἰς τὰς χεῖρας / τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν νὰ τὸ κτίσην καὶ νὰ τὸ στεγάσην καὶ νὰ τὸ κάμη ἔως θέλει καὶ βούλεται / καὶ νὰ σφαλᾶ καὶ τὴν μπορτοπούλα ποὺ ἔχει τὸ σπίτι τοῦ Ἀντωνίου ἀπάνω εἰς τὸν αὐτὸν ἀ / γέραν καὶ νὰ τὸ κάνῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτιν δικόν του καὶ ἀγοράν του καὶ διὰ κανένα / καιρὸν ὅπού νὰ ἥθελε εύρεθην τινὰς νὰ δώσην πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃ δικαιώματα διὰ / τὸν αὐτὸν ἀγέραν διπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πουλητής καὶ τὰ καλάν του νὰ μαντινιέρην καὶ / νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἔξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας / βάζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δύο ἥτοιν 2/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἡ πα / ρῶν νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων —

/ — Νικόλαος ιερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε —

/ — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

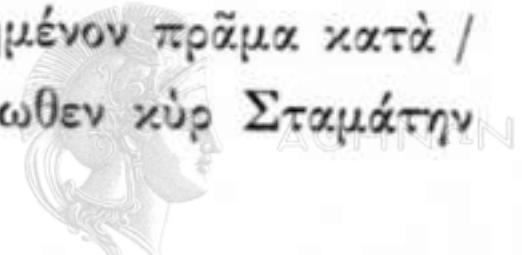
373

Kountouβερνία

φ. 205^r

/ 'Εβγαλμένη Φ. 211

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 11/ εἰς τὸ σπίτιν τοῦ μισέρ Μαρκάκην Ἀμπε / λικόπουλου ἐδῶ παρὼν ἡ συνβίαν του ἡ κερὰ Νικολέττα θυγάτηρ μισέρ Μανώλην Μενδρηνοῦ καὶ ἀπὲ τὸ ἄ / λλο μέρος ὁ κύρ Σταμάτης τοῦ Ἀθανάσην λέγοντας τὰ αὐτὰ μέρην πώς σήνυμεριν δέκα τέσσερις / χρόνοιν ἀπάνω κάτων ἐδωσεν ὁ ἄνωθεν μισέρ Μανώλης ὁ πατέρας τῆς ἄνωθεν κερὰ Νικολέττας / τοῦ ἄνωθεν κύρ Σταμάτην ἔνα χωράφιν εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀλατζαλυκῆς τὸ σύνυμπλιο τοῦ μισέρ Φιλιππῆ / Κωνσταντῆ Μαροῦς καὶ μισέρ Μική Μπαδιάτην καὶ τῆς ίδιας Ἀλατζαλυκῆς νὰ τὸ φυτέψῃ ἀμπέλι νὰ / τόχου παντοτινὸ καὶ ἀπὸ ἀναμελιάν τος δὲν ἐκάμασιν γραφὴν νοδαρικὴν κατὰ τὴν τάξιν. Τώ / ριν ἐπειδὴ καὶ ἡ ἄνωθεν κερὰ Νικολέτταν καὶ νὰ ἐπῆρεν πουρκὶν τὸ ἄνω εἰρημένον πρᾶμα κατὰ / τὸ προικοχάρτιν της ἔτζιν πέφτου εἰσὲ συνίβασιν μὲ τὸν ἄνωθεν κύρ Σταμάτην

ν κουν / τουβερνάρηγν της και λέσιν ὅτιν τὸ αὐτὸν πρᾶμα τὸ ἔχειν ὁ κύρος Σταμάτης
 ἀποτεμένον ἀμπέλη / λι και ἔχειν ἀκόμη τὸ αὐτὸν πρᾶμα μέσαν χωράφιν και ἔτζι ἀπο-
 μείνει ὁ εἰρημένος κύρος / Σταμάτης ὅτιν ἐπόμεινεν ὅσον γίνεται ἀμπέλη νὰ τὸ φυτέ-
 λην και αὐτὸν ἀμπέλη και ὅσον δὲ γί / νεται νὰ τὸ σπέρνη κατὰ τὴν τάξιν χειμωνικὸν
 και καλοκαιρινὸν πρεμετάροντας ὁ αὐτὸς κο / πιαστής νὰ τὸ κάνη και νὰ τὸ δου-
 θεύην και νὰ τὸ καλλιεργᾶ στὴν ὥραν του νὰ τὸ καταβολεύην και νὰ τὸ τρα / φοκοπᾶ
 κατὰ τὴν τάξιν ὄλωνῶν τῶν μπαντοτινῶν και κάνοντάς τον καλὰ και ἐμπιστεμένα /
 νὰ τόχουν πάντα παντοτινὸν αὐτοὶν και τὰ παιδίαν τος παίδιω παιδιῶν εἰ δὲ εἰς
 κανέναν και / ρὸν ὅποὺ νὰ ἥθελεν ἔχουν κουντράστιον ὅποὺ νὰ μὴν ταιριάζουν νὰ
 μποροῦ νὰ τὸ μοιράζου / νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροὶν τὰ τρία τετάρτια και οἱ κοπια-
 στάδες τὸ ἔνα, εἰ δὲ πάλι και ταιρι / ἀζου νὰ τόχου και νὰ τὸ κρατοῦσιν πάντα παντο-
 τινὸν ως ἀνωθεν εἴρηται. "Οθεν ἐπειδὴ και νὰ / μὴν ἔχῃ τὸ αὐτὸν πρᾶμα μέσαν ληνὸ
 ἀπομείνει ὁ αὐτὸς κύρος Σταμάτης νὰ κάμη ληνὸν μέσαν εἰς / τὸ αὐτὸν πρᾶμα και νὰ
 εῖναι κρατημένη ἡ ἀνωθεν κερὰ Νικολέττα νὰ τοῦ δώνη ἔνα ρεάλι νὰ τὸ / ξοδιάζην
 εἰς τὸ αὐτὸν πατητήρι ποὺ θέλει κάμει και οἱ ἀποδέλοιπες ὅξοδες νὰ γενῆ νὰ τὶς βά-
 νη / ὁ κύρος Σταμάτης ἀπὸ λόγουν του και ὅτι νιτράδα ἥθελε ζαπεστείλειν ἀφέντης
 ὁ Θεὸς νὰ μοιράζεταιν / εἰς τὴν μέσην τος ἵσια πρὸς ἵσια χωρὶς κανένα ἴνκανος και νὰ
 φέρνου οἱ κοπιαστάδες / τὴν μπάρτε τῶν οἰκοκυρέων εἰς τὸ σπίτιν τος μὲ ἐδικές
 τος ὅξοδες οἱ κοπιαστάδες και νὰ παίρ / νου πάντα θέλημα τῶν οἰκοκυρῶν σὲ τρύ-
 γος και εἰσὲ πάτος και νὰ φέρνου και τὸ καλαθιάτικον / κάθε Κυριακὴν κατὰ τὴν
 τάξιν και τὰ ἑξῆς στὸ ὅποῖ φύτεμα ποὺ νουμενάρομε ἀνωθεν / ἀπομείνει νὰ τὸ
 φυτέψην ὀφέντος λέγοντας και τοῦτον ὅτιν νὰ μὴν ἥμπορη ὁ κύρος Σταμάτης νὰ βάνη
 δύ / ο πέδια μέσα εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα μόνο ἔνα λέγοντας πάλι και τοῦτον ὅτιν ἀν
 ἵσως και εἰσὲ καιρὸν ὅποὺ / νὰ μὴν ἥθελε γίνεται τὸ πρᾶμα καλὰ κατὰ τὴν τάξιν
 νὰ βάζουν δύο καλοὺς γεωργοὺς νὰ τὸ ἀξανοί / γουσιν και ἀν τόχην καλὰ καμωμένο
 ἵδε καλὸν εἰ δὲ και ποῦσιν πώς τόχειν κακὰ καμωμένον και κακὰ / δουλεμένον νὰ
 πριβάρεται ἀπὸ μέσαν και νὰ χάνου τοὺς κόπους τος εἰ δὲ και εῖναι καλὰ καμωμένο
 και / δὲ συνμπιβάζουνται νὰ μοιράζεται ως ἀνωθεν γράφομε ἐπὶ ἀξιοπίστων και
 παρακαλε / τῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων. — —

/ = Πέτρος ίερεὺς Τουλάνης μαρτυρῶ τὰ ἀνωθε :

/ — Γιώργης Μπιλώνιας μαρτυρῶ ως ἀνωθε +

/ — Μιχέλης Πελεκάνος μαρτυρῶ ως ἀνωθεν

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

